

[Poul Møller.]

kommissionernes arbejde, på hele ligningsvæsenet derude, og kan ændre tidligere praksis betydeligt, så en lang række sager må optages til fornyet behandling, til efterrevision, er det naturligvis i høj grad ubetryggende og utilfredsstillende, at der stadig er denne pukkel på 10 000 sager i landsskatteretten.

Af forvaltningsnævnets beretning ser jeg, at nævnet foreslår en ændring af loven om landsskatteretten, gående ud på, at man kan fremsende klage direkte til skatterådet, så at den ad denne vej når frem til landsskatteretten, i stedet for at den først skal til landsskatteretten, der derefter indsamler materialet og hører de pågældende institutioner. Jeg vil gerne i den anledning spørge den højtærede finansminister, om man fra finansministeriets side påtænker at gennemføre den foreslåede ordning, eller om man påtænker en anden ordning for at komme denne pukkel til livs, således at man så hurtigt som muligt kan få klaret problemerne og få en tilfredsstillende arbejds-gang i landsskatteretten, som har en meget vigtig arbejdsopgave indenfor hele vort ligningssystem.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Axel Sørensen: Det var vel ikke at vente, at forslaget til en ligningslov for det kommende skatteår skulle indeholde sensationer; eftersom man må regne med, at en skatte-reform med forenkling af skattelovgivningen i almindelighed vil komme i den nærmeste tid. Skatteyderne ser dog altid med en vis forventning hen til ligningsforslagets fremsættelse og behandling her i folketinget, fordi der som regel i dette forslag er gjort visse indrømmelser til dem, medens de den øvrige del af året må slæbe mismodigt af sted under det skattetryk, som vor tid har skabt.

Finansministeren har i det fremsatte forslag foreslået visse ændringer og stillet andre i udsigt med gyldighed fra et senere kommende skatteår. Mit parti vil være meget venligt stemt overfor disse ændringer. Vi kan tiltræde, at der sker en ajourføring for alders- og invaliderentnydere, kronisk syge og mennesker over 65 års alderen, men det er

rigtigt, som det er nævnt af det ærede medlem hr. Poul Møller, at man har grund til at spørge her ved første behandling, efter hvilke betragninger de tre sats er blevet afstemt overfor hinanden. Det ønsker jeg vi må få de fornødne oplysninger om i det udvalg, der bliver nedsat.

At arbejdsløshedsforsikringsbeløbet kan fradrages fuldt ud, giver en lettelse i ligningsarbejdet, og da det har sin betydning under hensyn til de forhold, de arbejdsløshedsforsikrede arbejder under her i landet, synes jeg, det er rimeligt.

Med hensyn til forslaget om, at kontingent til arbejdsgiverforeningen og til fagforeningerne i fremtiden kan fradrages fuldt ud, må jeg sige, at forudsætningen herfor må være, at disse foreningers kontingent helt anvendes til faglige formål, så det er et spørgsmål, man også må se nærmere på i i det kommende udvalg.

I § 6, stk. 2, findes en bestemmelse gående ud på, at udgifter til præmie vedrørende livrente, overlevelsere, arverente, invaliderente, pensionsforsikring eller lignende renteforsikring, der er tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, kan fradrages den skattepligtige indkomst. Det samme gælder bidrag til pensionsordning. Der er imidlertid det at sige til det, at disse ting er kun fremsat, om jeg så må sige, i et udstillingsvindue, men de får ikke gyldighed for det kommende år. Den højtærede minister foreslår nemlig, at denne udvidede fradragsret først får gyldighed fra skatteåret 1955—56. En sådan udsættelse kan måske være rimelig, hvor det er nødvendigt at indhente oplysning gennem forsikringsselskaber, men for de private pensionskasser og -forsikringer er der ikke noget særligt problem, og det radikale venstre vil forlange, at fradragsretten for disse forsikringer efter nærmere undersøgelser træder i kraft allerede for det kommende skatteår.

Iøvrigt er der ved det foreliggende lovforslag i nogen grad givet de private pensionsforsikrede bedre forhold end tidligere, men jeg vil dog forbeholde mig i udvalget at få klaret, om de derved er stillet på lige fod med andre forsikringsformer.

Ved opsparingsordninger og kapitalforsikringer udbetales den samlede sum til sin tid indkomstskattefrit, medens pensioner